

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ УСТАНОВКИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ

А.О. Борисова, А.О. Колесник, В.О. Архипова

Визначено поняття позитивної комунікативної установки та обґрунтовано аспекти, що впливають на її формування. Наведено особливості формування та прояву потреби в позитивних відносинах і тих особливостях організації та управління педагогічним процесом, які сприяють формуванню комунікативних установок. Досліджено умови, що змінюють та формують комунікативні установки. Визначено технологію педагогічної підтримки процесу формування комунікативних установок. Установлено рівні роботи зі зміни та формування комунікативних установок. Вивчено чинники, що впливають на ефективність комунікативних установок.

Ключові слова: комунікативна установка, навчальний процес, студент, підготовка, формування, педагог, комунікативна діяльність, професійна компетенція.

ФОРМИРОВАНИЕ ПОЗИТИВНОЙ КОММУНИКАТИВНОЙ УСТАНОВКИ ПРИ ОБУЧЕНИИ

А.А. Борисова, А.А. Колесник, В.А. Архипова

Определено понятие положительной коммуникативной установки и обоснованы аспекты, влияющие на ее формирование. Приведены особенности формирования и проявления потребности в положительных отношениях и тех особенностях организации и управления педагогическим процессом, которые способствуют формированию коммуникативных установок. Исследованы условия, изменяющие и формирующие коммуникативные установки. Определена технология педагогической поддержки процесса формирования коммуникативных установок. Установлены уровни работы по изменению и формированию коммуникативных установок. Изучены факторы, влияющие на эффективность коммуникативных установок.

Ключевые слова: коммуникативная установка, учебный процесс, студент, подготовка, формирование, педагог, коммуникативная деятельность, профессиональная компетенция.

FORMATION OF POSITIVE COMMUNICATIVE SYSTEM DURING TRAINING

A. Borysova, A. Kolesnyk, V. Arkhylova

The definition of the positive communicative system and substantiation of the aspects which affect on its formation are determined. Features of formation and manifestation of the need for positive attitude and those features of the organization and management of the pedagogical process, which contribute to the formation of communicative systems, are presented. The conditions which change and form communication systems are investigated. The technology of pedagogical support of the process of formation of communicative systems is determined. The levels of work which change and form communication systems are defined. The factors which affect the efficiency of communication systems are studied.

Formation of communication facilities during training can be effective by forming the need to positive interaction and self-development, focused training of students in the study of various humanities disciplines or the introduction of special course teaching communication skills or training; through the use of active learning methods and technologies, special theoretical and practical, oral and written tasks which contribute to the formation or updating and fixing positive communication systems.

Keywords: *communicative system, educational process, student, training, formation, teacher, communicative activity, professional competency.*

Постановка проблеми у загальному вигляді. Закономірним підсумком модернізації системи вищої освіти стало пред'явлення до випускників ВНЗ нових вимог щодо їх рівня, характеру і якості розвитку професійних компетентностей. Необхідність підвищити якість підготовки майбутніх фахівців у галузі професійної комунікації як однієї зі складових професійних компетентностей мотивує вчених досліджувати процес комунікативної взаємодії, розглядати його з багатьох сторін, виділяти різні аспекти цього питання, вивчати механізми і розробляти моделі ефективної комунікативної взаємодії.

Актуальною проблемою професійної діяльності педагога, зокрема його професійного сприйняття, мислення і поведінки – і насамперед для розуміння і зміни процесів комунікативної діяльності, є дослідження питання з формування комунікативної установки.

Комунікативна установка виступає одним із соціально-психологічних аспектів процесу комунікації, дослідження якого дозволить краще зрозуміти закономірності комунікативної поведінки людини і сприятиме організованому управлінню особистості власною поведінкою в міжособистісному спілкуванні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Комунікативна установка педагога є професійною характеристикою, результатом сформованої загальної та комунікативної культури педагога. Увага до

установки в педагогіці обумовлена ставленням до неї як до складової професійної готовності (Т.А. Аржакаєва, В.А. Кан-Калик, А.К. Маркова, Л.М. Мітіна, А.В. Мудрик, М.Т. Ногерова, З.А. Ноліу, Л.А. Поварніціна, Т.С. Полякова, В.В. Рижов, В.А. Сластьонін, Л.Н. Стахеєва, Е.Б. Стрелкова, Є.В. Цуканова, Н.Є. Щуркова) і пов'язана з появою таких термінів, як «педагогічна установка» та «загальна педагогічна установка».

Педагог, будучи організатором навчального процесу, повинен насамперед нести відповідальність за комунікативну взаємодію. Професійна готовність викладача є широким поняттям, яке включає в себе різного роду установки на усвідомлення педагогічного завдання, моделі вірогідної поведінки, оцінку своїх можливостей та ін. [1].

Формування комунікативних установок допомагає педагогу належним чином реагувати на ситуацію й учасників спілкування, закріпляти вміння та навички ефективного спілкування.

Незважаючи на значний інтерес дослідників до вивчення педагогічних і соціальних установок, проблема формування комунікативних установок залишається маловивченою, а часто і зовсім не дослідженою. В історії соціальної психології відомий досвід дослідження установок у спілкуванні Р. Вудвортсом, Ф. Грінном, Р. Ла П'єром, К. Ховландом. У сучасних дослідженнях із вивчення різних професійних установок (М.Г. Бобкова, Т.Г. Варфоломєєва, А.В. Резепін та ін.), установок у процесі спілкування (А.С. Євдокимова, С.Г. Крилова та ін.), комунікативних установок у тексті (І.Н. Чистяков, Т.Д. Шуверова) та різних аспектів соціальної установки науковці використовують поняття комунікативної установки, але на сьогодні катастрофічно мало досліджень, що розглядають цілеспрямоване формування комунікативної установки як самостійну проблему. Відсутність даних про необхідні умови, механізми й методики ефективної зміни і формування позитивних комунікативних установок перешкоджає досягненню високого рівня професійного спілкування.

Мета статті – визначення поняття позитивної комунікативної установки та обґрунтування аспектів, що впливають на її формування. Завданнями статті є: а) виділення особливостей формування та прояву потреби в позитивних відносинах і тих особливостях організації та управління педагогічним процесом, що сприяють формуванню комунікативних установок; б) дослідження умов, що змінюють та формують комунікативні установки; в) визначення технології педагогічної підтримки процесу формування комунікативних установок; г) усвідомлення рівнів роботи зі зміни та формування комунікативних установок; д) вивчення чинників, що впливають на ефективність комунікативних установок.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розглядаючи процес формування позитивних комунікативних установок у майбутніх фахівців, а також, урахувавши своєрідність механізмів формування та зміни установок, що визначаються потребою в ефективному спілкуванні та умовами задоволення зазначеної потреби, вважаємо за необхідне розглянути особливості формування та прояву потреби в позитивних відносинах і ті особливості організації й управління педагогічним процесом, які могли б сприяти формуванню комунікативних установок.

При всій актуальності проблеми формування позитивного ставлення у педагогічній діяльності, незважаючи на достатню вивченість проблем міжособистісного спілкування, питання позитивного ставлення розглянуті, по-перше, більшою мірою між викладачем та студентом, а по-друге, інтерес дослідників до проблем позитивного ставлення значно нижчий, ніж до проявів деструктивної поведінки.

Здатність реагувати певним чином на різні зміни «визначається можливістю вчителя проникати і сприймати іншу точку зору, інший «світ» [2].

Виділяють три критерії розвитку позитивного ставлення до діяльності:

- потреба в розвитку і самоактуалізації;
- прагнення до самопізнання, творча активність, позиція суб'єкта діяльності;
- прагнення до осмисленості відносин, орієнтація на конструювання позитивних відносин із колегами і довіру до них.

Потреба в саморозвитку, самопізнанні, прояві творчої активності, прийняття партнера по спілкуванню і його позиції, орієнтація на конструктивну взаємодію також є проявами готовності до позитивного спілкування, тобто позитивної комунікативної установки. Актуалізація потреби в позитивних відносинах дозволить сформулювати, наприклад, такі позитивні комунікативні установки, як установка на творчість у спілкуванні, на розуміння і повагу партнера, на досягнення позитивного результату та ін.

Великого значення в процесі зміни і формування установок вчені надають різним умовам: наявності мотивації, цінностей, особистого досвіду; соціальній ситуації та соціальному оточенню, активності людини, також відзначається вплив на установки через використовувані методи дослідження.

Дослідження праць, що висвітлюють різні аспекти проблеми соціальних установок особистості як особливого соціально-психологічного феномена, дозволило зробити висновок про те, що

формування позитивних комунікативних установок відбувається як у результаті дії внутрішніх чинників (когнітивних процесів, емоційних станів особистості), так і під впливом зовнішніх соціальних чинників (процесів соціального пізнання, взаємодії та взаємного впливу людей), за умови дотримання певних психолого-педагогічних умов, принципів, спираючись на знання про структуру, властивості, функції, закономірності і механізми формування установок.

Дослідники, що займаються вивченням методологічних основ організації освіти, у проблемі підготовки майбутніх фахівців виділяють три рівні:

- філософський;
- загальнонауковий;
- приватно-науковий.

Кожному рівню відповідають принципи й функції, згідно з якими здійснюється процес підготовки майбутніх педагогів. Такий підхід дозволяє визначити філософську основу організації та побудови теоретичної і практичної підготовки, дослідити закономірності підготовки професіонала й вибрати стратегію, технології, визначити умови з організації конкретної діяльності й, нарешті, здійснити безпосереднє управління процесом професійної підготовки.

Виділяють такі особливості організації педагогічного процесу, що сприяють, формуванню комунікативних установок:

1) діалогізація взаємодії – організація такого міжособистісного спілкування під час занять, яке забезпечує повагу до чужої думки, довіру учасників один до одного, дозволяє вийти за рамки звичного статусного спілкування;

2) активність – створення таких умов роботи на заняттях, що сприяють формуванню та розвитку дослідницької позиції учасників і включенню кожного з них в інтенсивну групову взаємодію;

3) співвіднесення навчальних ситуацій з реальною професійною діяльністю й особистим досвідом;

4) взаємодоповнення і взаєморозвиток – забезпечення учасникам можливості збагатити свій особистий досвід знаннями та вміннями інших учасників групи;

5) психологічна подія – використання спеціальних прийомів, що створюють емоційно насичене середовище навчання;

6) пролонгованість – навчання відбувається без відриву від професійної діяльності, що дозволяє на практиці застосовувати набуті знання і вміння [3].

У формуванні готовності до педагогічного спілкування виділяють такі компоненти: мотиваційно-особистісний, змістовний, потрібнісно-мотиваційний, комунікативно-технологічний, операціонально-

дієвий, інтелектуально-пізнавальний, емоційно-вольовий та оцінно-атрибутивний, кожен з яких характеризується сукупністю необхідних професійно-педагогічних знань, умінь, навичок, особистісних якостей, мотивів, цінностей і установок. Професійну готовність визначають як складне психолого-педагогічне явище, що поєднує взаємопов'язані психологічні особливості та моральні якості особистості, соціально-ціннісні мотиви вибору професії, способи поведінки, спеціальні професійні знання, уміння і навички, що забезпечують спеціалісту можливість працювати в обраній ним професійній сфері [4].

Будь-які проблеми професійного становлення слід розглядати з позицій вибору педагогічної стратегії, розробки педагогічних технологій та їх реалізації в педагогічній взаємодії [5]. Щодо стратегії педагогічної підтримки в питанні формування комунікативних установок ми будемо мати на увазі створення педагогом умов для усвідомлення кожним студентом своєї індивідуальної сутті та ролі (активного творця) у більшості життєвих обставин, а також умов для формування умінь вибирати ефективні стратегії взаємодії.

Так, серед умов готовності педагога до педагогічного спілкування (готовність вибрати ефективну комунікативну стратегію) виділяють професійну спрямованість, представлену професійними цілями, інтересами, потребами, установками і цінностями, чинниками формування якої є: потреба суб'єктів педагогічного процесу в комунікативній діяльності; установка на гуманістичне ставлення суб'єктів педагогічного процесу; недистанційний характер спілкування; прийняття студентами значущості комунікативного компонента в педагогічній діяльності; суб'єкт-суб'єктні відносини студентів і викладачів (партнерство, співробітництво); спільність ціннісних орієнтацій суб'єктів педагогічного процесу, яка виявляється в єдності поглядів, відносин, позицій щодо важливих для них об'єктів, схвалення цілей своєї діяльності [6].

Вибір стратегії залежить, зокрема, і від рівня загальної професійної готовності, що визначає необхідність активного використання форм, методів і засобів навчання, орієнтацію майбутніх педагогів на системне бачення педагогічного процесу за самостійного проектування процесу взаємодії. Важливим чинником є спеціальне навчання студентів технології суб'єкт-суб'єктної взаємодії [7].

Технологія педагогічної підтримки в процесі формування комунікативних установок полягає у використанні педагогом різноманітних педагогічних технологій, спрямованих на подолання труднощів спілкування, надання можливості студенту накопичувати особистий досвід ефективної взаємодії, відпрацьовувати вміння позитивно мислити, на сприяння розкриттю потенціалу студента; забезпечення спрямованості всіх

методичних засобів на формування когнітивної, афективної й поведінкової складових комунікативної установки.

Професійному становленню сприяють «культурні зразки діяльності», тому організувати системну педагогічну підтримку слід за рахунок пред'явлення різноманітних культурних зразків діяльності через використання гуманітарних технологій: антропної, задачної, проблемної, ігрової, проєктної, діалогічної. Ці технології повинні циклічно змінювати одна одну [9]. Діяльнісна складова процесу формування позитивних комунікативних установок передбачає не тільки сприяння з боку педагога щодо розвитку вмінь ефективного спілкування студента, але насамперед – самостійність і активність студента щодо усвідомлення своїх життєвих позицій; перешкод (труднощів, проблем) у комунікації; визначення своїх інтересів, цілей саморозвитку; готовність до пошуку можливостей і шляхів подолання життєвих перешкод.

Експериментальні дослідження вчених різних країн щодо соціальних установок людини дозволили виявити і врахувати низку особливостей формування комунікативних установок, наприклад: твердження, зроблене людиною за відсутності зовнішнього тиску, стає особистим переконанням [8]; почуття особистої відповідальності й можливість вибору дії зміцнює установку [9]; необхідність грати роль або відповідати певному образу формує установки, відповідні цьому образу [8]; якщо установки є наслідком досвіду, імовірність їх впливу на поведінку і стійкість підвищується. Ці та багато інших експериментів у роботі над комунікативними установками виправдовують використання методів психодрами, елементів рольового тренінгу з подальшим аналізом набутого досвіду, написання відгуків, есе, самоаналізу.

Таким чином, для формування позитивних комунікативних установок необхідна теоретична і практична підготовка, які забезпечать педагога здатністю належним чином реагувати на ситуацію й учасників спілкування, дозволять закріпити вміння та навички ефективного спілкування. Вибір змісту, форм, видів роботи з формування комунікативних установок визначається характером мотивації, цінностями особистості, особливостями й ефектами прояву закономірностей формування установок.

Аналіз процесу спілкування як складного соціально-психологічного феномену, а також вивчення педагогічного аспекту спілкування як компонента освітнього процесу дозволили вичленувати деякі умови формування комунікативних установок, до яких належать:

1) потреби в позитивно спрямованому спілкуванні, готовність до самовдосконалення та саморозвитку;

2) сформованість понятійного апарату, необхідного для ефективної комунікативної взаємодії;

3) використання активних форм і методів навчання (рольові ігри, педагогічні ситуації, робота з текстами тощо);

4) розвиток емпатії, уміння рефлексувати;

5) можливості набуття та аналізу особистого досвіду комунікативної взаємодії;

6) створення емоційно позитивного настрою на сприйняття свого учня;

7) орієнтація на запровадження гуманістичних принципів психології та педагогіки, актуалізація установок на позитивне мислення;

8) облік особливостей формування установки; формування потреби у взаємній емпатії з учнями.

Таким чином, робота щодо зміни та формування комунікативних установок можлива також за умови врахування структури комунікативної установки, механізмів та умов формування установок і має включати такі рівні роботи:

– мотиваційний, на якому здійснюється формування в педагога усвідомленої потреби і прагнення до ефективної позитивно спрямованої комунікації, робота з ціннісними орієнтаціями майбутнього педагога, первинна діагностика, здійснення поетапного контролю динаміки змін;

– інформаційний, на якому здійснюється формування базових знань і навичок комунікативної взаємодії на базі професійної установки;

– практично-дієвий, на якому здійснюється проведення різних практичних занять із застосуванням комунікативних методів і видів роботи; заняття організуються на основі психолого-педагогічних принципів, з урахуванням закономірностей і умов формування комунікативних установок і створених умов.

Висновки. Формування комунікативних установок у період професійної підготовки може бути ефективним за рахунок утворення потреби в позитивній взаємодії й саморозвитку, цілеспрямованої підготовки студентів у ході вивчення різних дисциплін гуманітарного циклу або введення спецкурсу з майстерності педагогічного спілкування чи тренінгу; за рахунок використання активних методів і технологій навчання, спеціальних теоретичних і практичних, усних і письмових завдань, що сприяють формуванню, актуалізації та фіксації позитивних комунікативних установок.

Список джерел інформації / References

1. Майерс Д. Социальная психология / Д. Майерс. – СПб. : Питер, 2011. – 800 с.
- Myers, D. (2011), *Social psychology* [*Sotsialnaya psyhologiya*], Piter, Sankt-Peterburg, 800 p.
2. Подьмова Л. С. Особенности отношения учителя к участникам инновационной деятельности / Л. С. Подьмова, Н. А. Подьмов, И. А. Кондратьев // Ученые записки : электронный научный журнал Курского гос. ун-та. – 2006. – № 2. – С. 60–71.
- Podymova, L.S., Podymov, N.A., Kondrat'ev, I.A. (2006), “Attitudes of teachers to the participants of innovative activity”, *Scientific notes: Electronic Scientific journal of the Kursk State University* [“Osobennosti otnosheniyya uchytelya k uchastnykam ynnovatsyonnoy deyatel'nosti”], *Uchenie zapyski: Elektronniy nauchniy zhurnal Kurskogo Gosudarstvennogo universiteta*, No. 2, pp. 60-71.
3. Шумилова Е. А. К проблеме формирования социально-коммуникативной компетентности будущих педагогов профессионального обучения / Е. А. Шумилова // Образование и наука. – 2009. – № 3 (60). – С. 42–49.
- Shumilova, E.A. (2009), “Shaping the socio-communicative competence of future teachers of vocational training”, *Education and science* [“K probleme formirovaniya sotsialno-kommunikativnoy kompetentnosti budushchikh pedahohov professional'nogo obucheniya”], *Obrazovanie i nauka*, No. 3 (60), pp. 42-49.
4. Бондаренко С. А. Формирование профессиональной готовности конкурентоспособного специалиста / С. А. Бондаренко // Модернизация высшей школы: обеспечение качества профессионального образования : Всерос. научно-практ. конф. : материалы. – Барнаул, 2004. – Ч. 1. – 188 с.
- Bondarenko, S.A. (2004), “Formation of professional readiness of a competitive specialist”, *Modernization of higher education: quality assurance in vocational education* [“Formirovaniye professyonal'noy hotovnosti konkurentosposobnogo spetsyalysta”], *Modernizatsiya vysshey shkoli: obespecheniye kachestva professyonal'nogo obrazovaniya*, ААЕР, Barnaul, P. 1, pp. 188.
5. Фишман Б. Е. Гуманитарные технологии педагогической поддержки становления педагога / Б. Е. Фишман // Педагогическое образование и наука. – 2009. – № 11. – С. 4–8.
- Fishman, B.E. (2009), “Humanitarian technologies of pedagogical support in the formation of the teacher”, *Pedagogical education and science* [“Gumanytarne tehnologii pedagogycheskoy podderzhki stanovleniya pedagoga”], *Pedagogycheskoe obrazovanie i nauka*, No. 12, pp. 4-8.
6. Ахмерова Д. Ф. Проблема формирования готовности студентов педагогического колледжа к педагогическому общению / Д. Ф. Ахмерова // Вестник Томского государственного университета. – 2007. – № 299 (I). – С. 150–153
- Akhmerova, D.F. (2007), “The problem of formation of readiness of students to teaching college communication”, *Bulletin of the Tomsk State University* [“Problema formirovaniya hotovnosti studentov pedahohycheskoho kolledzha k

pedagogicheskomu obshcheniyu”, *Vestnyk Tomskogo gosudarstvennogo univversyteta*], No. 299 (I), pp. 150-153.

7. Фишман Б. Е. Педагогическая поддержка саморазвития педагогов в профессиональной деятельности: концептуальная модель / Б. Е. Фишман. – Биробиджан : БГПИ, 2004. – 368 с.

Fishman B. E. (2009), *Pedagogical support self-development of teachers in professional activity: a conceptual model* [*Pedagogicheskaya podderzhka samorazvitiya pedagogov v professionalnoy deyatel'nosti: kontseptual'naya model*], BGPI, Birobidzhan, 368 p.

8. Зимбардо Ф. Социальное влияние / Ф. Зимбардо, М. Ляйппе. – СПб. : Питер, 2001. – 448 с.

Zimbardo, F., Leippe, M. (2001), *Social impact* [*Sotsyalnoe vliyaniye*], Piter, Sankt-Peterburg, 448 p.

9. Слостенин В. А. Педагогика : учеб. пособие / В. А. Слостенин, И. Ф. Исаев, Е. Н. Шиянов. – М. : Академия, 2002. – 576 с.

Slastenin, V.A. Isaev, I.F., Shiyanov, E.N. (2002), *Pedagogy* [*Pedagogiya*], Akademiya, Moscow, 576 p.

Борисова Аліна Олексіївна, доц., кафедра іноземних мов, Харківський державний університет харчування та торгівлі. Адреса: вул. Ключківська, 333, м. Харків, Україна, 61051. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Борисова Алина Алексеевна, доц., кафедра иностранных языков, Харьковский государственный университет питания и торговли. Адрес: ул. Ключковская, 333, г. Харьков, Украина, 61051. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Borysova Alina, associate professor, head of foreign languages department, department of foreign languages, Kharkiv State University of Food Technology and Trade. Address: Klochkivska str., 333, Kharkiv, Ukraine, 61051. Tel.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Колесник Аліна Олексіївна, канд. техн. наук, доц., кафедра іноземних мов, Харківський державний університет харчування та торгівлі. Адреса: вул. Ключківська, 333, м. Харків, Україна, 61051. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Колесник Алина Алексеевна, канд. техн. наук, доц., кафедра иностранных языков, Харьковский государственный университет питания и торговли. Адрес: ул. Ключковская, 333, г. Харьков, Украина, 61051. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Kolesnyk Alina, Cand. of Techn. Sc., associate professor, department of foreign languages, Kharkiv State University of Food Technology and Trade. Address: Klochkivska str., 333, Kharkiv, Ukraine, 61051. Tel.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Архипова Вікторія Олександрівна, доц., кафедра іноземних мов, Харківський державний університет харчування та торгівлі. Адреса: вул. Ключківська, 333, м. Харків, Україна, 61051. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kafl402@mail.ru.

Архипова Виктория Александровна, доц., кафедра иностранных языков, Харьковский государственный университет питания и торговли. Адрес: ул. Ключковская 333, г. Харьков, Украина, 61051. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kafl402@mail.ru.

Arkhylova Victoria, associate professor, department of foreign languages, Kharkiv State University of Food Technology and Trade. Address: Klochkivska str., 333, Kharkiv, Ukraine, 61051. Tel.: (057)349-45-69; e-mail: kafl402@mail.ru.

Рекомендовано до публікації канд. філол. наук І.В. Удовенко, О.О. Мануєнковою.

Отримано 15.03.2015. ХДУХТ, Харків.

УДК 371.3:81'243

СУТНІСТЬ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

А.О. Колесник, О.О. Мануєнкова

Подано обґрунтування важливості (пріоритетності) визначення змісту навчання іноземної мови. Розглянуто зміст навчання іноземної мови як один з чинників активізації діяльності студентів у навчанні. Вивчено компоненти змісту навчання іноземних мов.

Ключові слова: методика, сутність, студент, активізація, перевага, завдання, прийом, педагог, підхід, навчання.

СУЩНОСТЬ СОДЕРЖАНИЯ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ

А.А. Колесник, Е.О. Мануєнкова

Представлены обоснования важности (приоритетности) определение содержания обучения иностранному языку. Рассматривается содержание обучения иностранному языку как один из факторов активизации деятельности студентов в обучении. Изучены компоненты содержания обучения иностранным языкам.

Ключевые слова: методика, сущность, студент, активизация, преимущество, задачи, прием, педагог, подход, обучение.

© Колесник А.О., Мануєнкова О.О., 2015